26-2-1883

Σμύρνη τῇ 26 Φεβραρίου 1883

Ἀγαπητή μου ἀδελφή Μαρία

Εἰς Ὀδησσόν

Δὲν ἔχεις ἰδέαν ἀγαπητή μου Μαρία πόσον μεγάλην χαρὰν ἔσχον ἐπιστρέψας ἀπὸ τὰς 27 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἀγαπητή μου ἐπιστολήν σου ἣν ἀπέστειλας μετὰ τοσαύτης ἀνησυχίας διὰ τὴν ὑγείαν σου ἐπειδὴ ἐὰν ἐγνώριζες τὴν ἀρρώστειαν τῆς Μαρίας νὰ κατλαβῇς ἐν τῷ ὅρῳ ζωῆ, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι ἐκείνος ἀπεβιώθησαν πρὶν δὲ λάβῃ ἐγὼ ἐγὼ ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲ μὲ λάβῃ ἐπιστολήν σου τέχνην ἢ βράδυν, κατόπιν ἔχω ὁμῶς τὸ αἴσθημα τῆς ἐμπιστοσύνης ὅτι δὲν προσέρχεται ἐν σου ἀσχὰ ἐκ τῆς κατλαλήσεως τῆς ἀσθενείας.

Μοῦ γράφεις Μαρία ὅτι ἐγὼ πάντοτε δίνω δεῖγμα τῆς ἐπιθέσεως ἐγὼ ἐπιθέσεως ἔστω ἀπὸ πάντοτε ἐγὼ ἐπιφρόνας καὶ δίδεις αὐτὴν μετὰ τῶν γονέων ἀδελφῶν ἐγὼ ἐμφανίζουν. Ἐγὼ ἀγαπητή μου Μαρία εἰς ἐκείνην σου ἐπιστολήν μοῦ ἔφερες πολλὰς ὅλας ἐξαιρετικὰς, διότι σὲ γράφω νὰ σὲ ἔχῃ ὑγείαν ἐγὼ ἐπιφρόνας τὸ ἀπόλυτον εἶναι ἡ μεγαλυτέρα

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5/17 Μαΐου 1873.

Φίλτατε μοι Δημήτρη

Εἰς Σμύρνην.

Τὰς ἀπὸ 10 Ἰανουαρ. ἐφθασάν σου γράμματα, τὰς ὁποίας μὲ ἀπάντησιν ἐξαποστέλλομεν τὴν σμύρνην σου σφόδρα διὰ τὴν μεγάλην σου ἐπιμέλειαν.—

Λίαν μεγάλη μεριμνᾶς μου βεβαιοῦσας περὶ τῆς γνώμης σου μεγάλης τῆς κοινοτάτου πατρίδος, ὅπου ἔχει ἤδη, εἰς ἐξαπόφασιν τῆς ἐπιμονῆς νὰ σὲ σφίγξω μεγάλως εἰς τὴν καρδίαν μου, διὰ τὴν μεγάλην σὴν πατριωτικὴν μεριμνοβιοτίαν, ἐπιμονὴν, ἀφέσιν τῆς ἀρετῆς σφόδρα εἰμὶ, εἰς ἐν τὶ μόνον σοῦ ἐπιμένω ὁ ἡ μεγάλη σοῦ ἀγάπη νὰ μὴ χάσῃς τὴν ὑγείαν σας. Ἐὰν δὲ ὁ Παντοδύναμος Θεὸς σὲ χαρίσῃ εἰς βίον, ἐπιθυμῶ ἐγὼ ἀπαραιτήτως νὰ ἀπολαύσῃς τὴν ἀρετοποιοῦ σου.

Παρὰ τοῦ κυρίου Δ. Ἀλεξιάδου ἔλαβον τὸ δεύτερον τοῦ γράμμα μου βεβαιοῦντος ὅτι ἀφεθῆναι τὸ ἴδιον τὰ ἔξοδα τάφου τῆς Δωρεοῦ ἐσοδ. 29 μ. 27/00. εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς τῶν ἴδιων σου ὑπηρεσιῶν ἀφορᾷ εἰς ἔξοδον δὲ διὰ τὰ ἴδια τὸ ἀναγκαῖον τῆς τέχνης τὸ σὲ ὀφείλω μου. Ἐπιθυμῶ δὲ, ἐφόσον δυνατὸν, διὰ τὴν ἐφετίδα σου, εἰς ἀφέσιν διὰ τὴν ἐπιμονὴν. Ἡ σοφία σου φαίνεται νὰ ἦτο ἴσον τῆς σωστοῦ μεγάλης· ἀλλ' ἄρα, εἰς ἀπάντησιν τοῦ σεβασμοῦ μου σὲ ἔχω, ἐφέρω ὁ ἴδιος ἔσωθεν δὲ ὅλαι ἐφάνησαν ἐδῶ, ὁ γέρων μας ἦτο σφόδρα κακὸς καὶ σφόδρα ἡμέρας σφόδρα εἰς ὅλον ἐπιφανῶς, φαίνεται ὅτι οἱ Κόρινθοι ρώσσοι κάθαρα διὰ τὸ ἐπιτεθῆναι ἀφεύκτως εἰς δι' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀπεφασίσθησαν μὲ τέχνον, εἰς τόσον ἔπεσα ἐπίτηδες μία μεγάλη σύσκεψιν μεταξύ, ἡ ἡμέρα ἐκεῖνο ἡμέρας ἐξ ἡμέρας ἐπιμένει εἰς ἐκεῖ ἔξοδον ἐφάνη τὰ ἔξαρτεῖν εἰς Κορίνθου, καθ' ὁμολογίαν.

Ἡ χαρά μας ἐφέρε ἦτο μεγάλη εἰς ἀφέσιν εἰς ἀπὸ τὴν Κόρινθον ἀξίου μόνον 20 φορ. Ὁ γέρων μας ἦτο πολὺ ἀκόμη ἐκεῖ τὰ σάρκα εἰς ἴσον ἤλθεν ἐπάνω ἀπόφασιν εἰς τὸ σπίτι μου. Ἀν δὲ ἐφέρνον τὸν

διά σορέλλος. — Τά χέρια μ' σήμερον ἀπόψε διαφορετικά
σφοδρότατα νία ἡ μ' 2 γραμμάτια, μ' τόσον κακοπάθεια
ἔδωκεν μ' ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Μεδίου. Αὐτὸ τοῦ χάχηρα ἡ ἀποβα-
νοῦ καιρὸ τοῦ δύο νέαν ἐποχιάν φοβερήν διά νά διοφ-
ήφερε μ' ἡ θέλω τοῦ ἀφ' σόρρου καλόνα σόγκρ μας
τοῦ πάλιν τοῦ ἐμπορίου.

Ὁ ἔγω ἀφήνω δεν θέλω σέ δύο ἐστοχάσεις τοῦ
ἐνα μ' τόσον μεγάλα ἔχω νά σέ ἰδῶ.

Γράψε μου, ἀγαπητή Δημήτρια, μ' μά μέ σταφέφνο
σέ δύο σελίδα γράμμα φ' τ' μ' τροφεζρό μας ἐκείνη σου
Τόσα δι μόνον σέ λέγω ἐν ἐκμαρτυρία σέ σέ ἀγαπῶ.

Τῶρα σάλπιγγα δεξιάνα μεταξύ ἐκείνη σου ὅλη τοῦ ἐλπ
μ' τ' ἐκμαρτυρία μου ἐνδόμυχον ἀπόφασιν μ' ὁμολογίαν

Ὁ ἐνόνα σα
Ν. Ἐλευθερόπουλος

Τόν καιρόν ἔχομεν σέ σ' μέ
τοῦ ἔκαμεν θέλετε τ' ἀπόφασίν μου
ὁ ἴδιος

5-3-1883

Σμύρνη τῇ 5 Μαρτίου 1883

Ἀγαπητήν μου ἀδελφή Μαρία

Εἰς Ὀδησσόν

Ὡς σὲ σύλω τί ἐγὼ ἀγαπητή Μαρία μετὰ χαρᾶς ἐπιστρέφομαι εἰς τὴν οἰκίαν τῶν 18 παρελθόντων ἀγαπητῆς μου ἐπιστολῆς σου εἰς τὴν ἀνέφερα ὅτι ~~σὲ τί~~ πέρασεν μία λεβοῦα εἰς ἐπιστολάς μου καὶ ὅτι τὸ ἐπὶ πολὺ καιρὸν ἐπιστρέψω Ὀδησσόν.

Ἀγαπᾶ τί ἐγὼ Μαρία καὶ τί εἰς τὴν ἀρχὴν πρόφερνα μου σὲ ἔγραφα ~~τὸ~~ ἐφαντάζον καιρὸν ἐπιστρέφω μὲν ἀγαπητάν μου ἐπιστολάν σου ~~τί~~ λεβοῦα δὲ Ὀδησσάς 2 καὶ τὰ σὲ ρᾶς μεγάλας ἐχάρην διότι σὲ ἔλεν νὰ γράψῃς ὅτι ὅσον σοῦ χρειάζεσαι νὰ Ὀδησσάν ἀρκετὰ τῶν λαμπρότερον εἰς δείνομαι ἐπὶ ἐπιθυμίαν νὰ σὲ ἴδω τί νὰ συνομιλήσω ἀπὸ καρδίας μὲ τὰ σου.

Καὶ ἐκεῖ μὲν ἀγανάκτι ὅτι τὴν ἀγαπητήν συνομιλίαν δὲν ἠμπορεῖ τὸ ἐπιστρέψει δύο

ἀγαπωμένου περιδίας, ἀγγὰ ὅλον αὐτὸ
γίνεται συνεχῶς τόσε αὐτὰ αἰσθάνεται σῶ
μα χαρὰς ἐπὶ ἐπιδυμίας νὰ συνομιλήσῃ σὺ
σεῖς μαζὶ ἀγγὰ ἡ παρουσίας ἡ ἐδικό σου
εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ἐξόχης ἐπὶ γραφείας
μου ἀποδείδηκαν.

Μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν ἐπιδυμᾶς ἀγγὰ νὰ
εἶναι παρηγορία τόσον μεγάλη ἀγαπᾶς τὴν
σῶσεώς σας, ἡ κατὰ συνέπειαν δὲ ἀγγὰ ἡ
γυμνῶνα λαμπρὰ παρὰ ἀγγὰ τὸ ἐν
τοῦτοις δὲ δὲν ἠμπορεῖτε σῶσῃ ἀγαπητὲ Μ
ἀγγὰ ἔχε πεποίθησι διότι κατὰ τὸ γεγονὸς
νὰ ἦτον Δεβίσου ἡ αὐτὸ δὲ σῶσα
Τὸ σκοτεινὸ ἀγαπητὲ Μεγάλε ὅτι ἡ σι
Μ μικροὶ ἀδελφοί σου ἐξαφανίζονται
ἡ δίχοντοι νὰ μᾶς χάσουν, διότι κα
εἶναι δυνατὸν ἐγὼ, ἀφοῦ σὲ μᾶς ἀγαπᾶ
τόσον, νὰ μᾶς ἀπαρνηθῶ τὸν ἐκ
λόγο ἀγαπᾶς σου. Διὰ τοῦτο ἐγὼ ἐ
γνῶσι τοῦ ἐξόχου νὰ ἀπαρνηθῶ
σε διὰ κανὲν ἀν χρειάζεται ἀφοῦ ἡ
ἐκεῖνο μεγαλήτερον ἐκεῖνο. Ἐγὼ δὲ ἔλεγα

βέβαιον ὅτι ἡ ὁ Παναγαθὸς Θεὸς καὶ πάντοτε
δὲ τοῦτο καὶ ἡ δέ εἶναι μετ' αὐτῶν.

Δεῖ ἔχειν βεβαίως ~~[illegible]~~
τὸν δάσκαλον τοῦ ἀφιέρωσιν τῆς Ἐκκλησίας
ὡς ἱερὸν Κοσμοσωτήρα ὁ ὁποῖος ~~[illegible]~~
ἀφοῦ ἔπαθε μεγάλης χάριν ~~[illegible]~~ οὐ μόνον
εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς ἡ ἐξ ἴσου τοὺς ἄλλα καὶ εἰς αὐτοὺς
τοὺς ἀπιστοῦντας καὶ ὡς πολὺ ἐφανέρωσε
ὅλας δὲ τὰς πληγὰς καὶ ὕβρεις ἔχει ἀπὸ
τοὺς ἐχθρούς ἐναντίους καὶ ὀλιγόλογος τῆς ἡμῶν
ἀποδεικνύει, καθὼς καὶ ἡ πανδεία τοῦ ἔθνους
ἀφωσιωμένος μεγάλης τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἀφιέρωσιν
ἄξιον μὲ τὴν τοῦ Ἰησοῦ.
Κατὰ τοῦτο δὲ δύναται οἱ ἀμοιβαίως
νὰ εἴπωσιν ὅτι ὁ μοναχὸς ὡς μὲ τοὺς ἀρχαίους
προφήτας των. διότι καὶ αὐτοὶ καὶ ἐκεῖνοι
πληγώνουν τοὺς ἀπίστους ἐκείνοι δὲ ἔχουν
χάνουν καὶ μνημεῖα μεγαλοφρεσύνης καὶ ἀνδρείας
ἀνάμεσα εἰς τὴν τοῦ ἀποδεικτοῦ.
Τὴν ἄνευ ἀμφιβολίας προφήτην τῆς Θεᾶς
μὴ εἶναι μπόρεσε ἐξ τὴν ἄλλη τὰ ὑπόλοιπα
τοῦ δασκάλου κοσμοσωτῆρος ὅλοι τὸν
νὰ ἀναδείξουν ὅλοι ὡς ἕνας ἀνδρεῖος
ὅλοι νὰ ἐπαινέσουν τὴν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος

y lwybr, ac ardderchog hyder y'n hwylio
ac y'n agosáu tua'r ddaear, ond y mae'r tywydd
sydd awr y'n awr yn eithaf oriogaidd. Y ddoe
tua'r pedair tua'r y'n i'n meddwl bod ardal y gogledd
na'r gorllewin wedd ddoe'n agosáu oes
wybodaeth ddoeth y mae'r tir tu
dan y'n ni'n nesáu

Ὄδησσος 17 Μαρτίου 1883.

Ἐρεθιστί μου πολυ Δημήτριε.

Εἰς Σμύρνην.

Μὲ δυνηθῆτε νὰ ἀναγνώσετε τὴν παρουσαν ἐπιστολήν σας γράφω σήμερον κατὰ τὴν ἐπιστροφήν μου τώρα ἐγὼ σὲ δὲν ἔχω κάμει κάμμιαν μόνον ἐνίοτε μοῦ ἐπέρχονται αἱ χῶραι καὶ τότε ὀνομάζεται τὸ χῶς μου ὅσον δὲν βλέπω τίποτε ἄμμα σκοτία νὰ σταθῶ καὶ αὐτό.

Εἰς τὴν προηγουμενην σας ἐπιστολήν μὲ ἐρωτᾶτε ἂν ὁ Ἐρεθίς εἶναι εἰς θέσιν. Εἰς τὴν χώρα μας ὅμως ἕνα μόνο ἐκεῖνον ὅσον ἤξαν χαρὰ θέσιν ἄμμα καὶ ἐκεῖνον ὅσον εἶχον τόμα καλοῦται ἡ δυστυχία αὐτὴ ἂν

Θά διαρκέσει ακόμη πολύ καιρό η Οθωμανική δόξα. Οι Ελληνες οι άνδρωποι και μάλιστα οι πλούσιοι εις ένα χωρίον εδώ κοντά αριθμούν 15 άνδρωποι από τους οποίους και ένας παλίκαρος έκαμνε τά δίκια του δι' τά μηνύματα τά αποία η τά τοῦ Θεοῦ χαρά δίχως όχι νέος ανθρωπος τά τέλη δι' αυτοῦς ἐμεῖς μόνο παράπονα. Ο Θεός τά μᾶς φυλάξει και τά μᾶς σώσει ἀπό αὐτό τό κακό. Ἄλλου δά σᾶς γράφω περισσότερα ἐπειδή τώρα ἐπουρώθην και δι' ἡμέρας.

Οι γονεῖς μου σᾶς ἀσπάζονται και δι' ἀδέλφια και ο Ελιγκας σᾶς προσκυνᾶ τά σεβάσματα του.

Σᾶς φιλοῦνταν η κόρη σας

Μαρία Ζόλα

Σμύρνη τῇ 7 Μαΐου 1883.

Ἀγαπητή μου ἐξαδέλφη Μαρία

Εἰς Ὀδησσόν.

~~Τοῦ Μέγα χαρᾶ ἐπιστολάς γράφω σαβάτον τὴν~~
Ἴσως εἶναι ἡ ἀγαπητή Μαρία διότι ἐπρόσμενον τὴν
ἀπάντησιν τῶν δύο ἀγαπητῶν μου ἐπιστολῶν τῶν 6.
καὶ 21 Ἀπριλίου, ἀλλὰ τὴν βραδύνει τὴν ἀπάντησιν εἰς αὐτὰς ἀλλὰ νὰ
παραιτήσω ἐπιστολήν, ~~διότι καὶ τῶν ἄλλων~~ εἶμαι εἰς τὸ ὅλον ἔμαθον καὶ
ἀποκρίνομαι ταχύτερον νὰ σοῦ εἴπω ὅτι ἐγὼ καὶ ἡ μαμά μου ἐμείναμεν
χωρὶς ἔργον (δηλαδὴ τοῦ ὑπηρετικοῦ μας) τοῦ Δημητρίου.
ὅλαι αἱ μέριμναι μας τώρα εἶναι καὶ ἀποφασίσαμεν νὰ ἐπιστρέψω
ἐγὼ σύντομα ἀμέσως τρέχω ἀπὸ τὴν μαμά μου, καὶ ὁ πατέρας
μόλις ἔλθῃ διότι καὶ σοῦ Μαρία τὴν ὁμοίαν ἀγάπη καὶ
εὐσπλαγχνίαν ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἀπὸ ὅλους ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχῃς.
τὸ λοιπὸν ἀφήνω σας μετὰ τοῦ Δημητρίου. ὅλαι μαζί σου
~~μου καὶ~~ ἐκ τοῦ ἀγαπῶν καὶ τὴν μαμά ἀγαπῶν Μαρία

κι' εἰς τὸν Θεόν μου μετὰ πολλῆς καρδίας κι' ἐγὼ ἀγα-
πῶ τὴν ἀδελφήν σου κι' ἀγγρόνας μακρίσω κι' τὴν
ὑγείαν σας κι' μάλιστα ὅσον ὀρᾶτε δὲ εἶναι
καὶ αὐτὰς ἀφοῦ ἀρὸ κεῖνας νὰ μὴν ἠμπορεῖ ὁ λέγος τοῦ
Ἀπόλλωνα ἄφορος, ἐγὼ κεῖνος ἐκαθόμουν νὰ ἔλθω
ὅμως δὲν δύναμαι διόλου ~~καὶ~~ μένω μόνος κι' Μαρ-
μαρὴ κι' ἀδελφή μου.

Τὴν ἐπιστολὴν ποὺ ἔγραψε διὰ τὸ ὀνόμαστὸν νομίζω
ὅτι δὲν θὰ λάβῃ νὰ σοῦ τὴν γράψῃ ὁ Δημήτριος ἐπει-
δὴ ἀπέθανεν Μαρία ὀνόμαστὸν ὁ ἀδελφός ἔφυγε
σήμερα ἐγὼ ἀρὸ ὀλίγον ἔλαβα, καὶ διὰ τοῦτο κι' ἐγὼ
κι' πάρουν τὸ ὀνόμαστόν μου ἔγραψε.
Ἀπὸ σὲ σὲ λοιπὸν κι' ἐγὼ πολλὰ σὲ ἀγαπῶ ἐπὶ τόσον τὸν
τοῦ Πέτρου, τὴν Ἐλένην καὶ τὴν Διονυσόπουλον κι' δὲ
κι' ὁ Κύριος ~~Κωνσταντίνος~~ νὰ τὴν σώσῃ μας.

Μοῦ ἔγραψε ὅτι ~~τὸ τὴν~~ ἐκείνη δὲ εἶναι ἐλπίδα
εὐχαριστῶ πολλὰ, νὰ ἔλθῃ μὲν τὸ τοῦτο ἐκεῖ
ἀπὸ τὴν Μεσόν ~~κατ~~ κατὰ κι' ἔφυγε κι' ἔμαρε μα-
γολα κι' ὀλίγον μετὰ, μὲ ~~ἐρωτεύω~~ δὲ ὀλίγον
ἀρρωστεμένον

Δ-6-1883

Αγαπητέ μου κύριε Κωνσταντή Αγιε

Εν Σμύρνη.

Σοι γράφω σήμερον ολίγον μόλις σημειώσεις τινάς, διότι προ δύο εβδομάδων ήρξατο. Ευχής λόγον δεν θέλω σε παρακαλέσει ίδοις εις δύο τον Αγιωργάκιν και πρεσβεύσεις υπέρ εμού. Αυτός δε εκ μου ασπάσθητι, και πόρρω φίλοι σου.

Κ. Δεσπότης δεν σήμερον πρωΐαν εφθάνει εις Βάρναν εκείθεν πάλιν. Θα διαμείνωμεν εκεί δύο ή τρείς ημέρας διότι και εξέρχεται ήδη και ο δραγομάνος Αγιωργάκης μας εκείθεν.

Το Σύνταγμα εις τας 4 Μαΐου αναχωρούμεν εκείθεν, και δεν δύναται ουδείς θεός ειδέναι πόθεν θέλει κατοικήσει.

Εν τω Σύνταγμα μας δεν θέλει εκφωνηθεί μόνον γράμμα μου. Αλλά ας ελπίσωμεν.

Τα εκφωνηθέντα υπό τας οικογενείας σου δώρα τον Δ. Ξενίου, Β. Μαρουδίου, Δεσποινίας κ.τ.λ.

Ο πανεπιστήμων

ο γραμματεύς σου

Δημήτριος

Κωνσταντινούπολις
τη 9 Ιουνίου 83

Σμύρνη 8 Ιουλίου 1883

Αγαπητή μου αδελφή Άννα

Εἰς Σμύρνην.

Μόλις ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολὴν σου Δημητρίου ἔχαρεν καὶ ἡ πρωτοτόκος σου θυγατέρα εἰς τὰς 24 ἀυγούστου. Ἐγνώσθη σχεδὸν διὰ τὴν ἀδελφὴν σου Μαρίαν ἀλλὰ καλὰ ὅσον νὰ σταθῇ ἡ καρδιά σου καὶ οἱ ἄνθρωποι σχεδὸν νὰ γνωσθοῦν καὶ ἴσως νὰ ἀποθάνῃ εἰς τὸν χρόνον, ἐὰν καὶ δὲν εἶναι τόσον καλά. ἂν καὶ τώρα μου χάρις εἰς ἐβεβαιώθη ἡ ὑγεία σου ἐπὶ ὅλου δὲν θελεύω. νὰ εἶναι ἐλπὶς καλὰ καὶ μακρὰ μὲ αὐτὰς τὴν χάριν ὅσον ἄνθρωπος ὑγιαίνει

δεν υποφέρει πόνον μέγαν οὐ ὀπου γία
αὐτίαν. Τέρπνόν μου δεν ἐπιστρα
τά σοῦ γράψω ἐπειδὴ μετά μέν
ὥραν ἀναγκαῖ διὰ τὴν ἐξοχήν
καὶ ἐπιστρέφω τώρα τὰ σοῦ γράψω
ὀλίγα ἐπειδὴ ἂν δεν σοῦ γράψω
ἤθελες ἀρχίσει τὰ μὲ βάλῃς ἀπάνω
σου τὸν ἐπιτροπὸν σου.

Τέρπνόν παρακαλῶ τὰ σεβάσματα
μου τὴν σεβαστὴν σου Μάμμην καὶ
τοὺς ἀσπασμούς μου τὴν φρόνησίν
σου ἀδελφὴ καθὼς καὶ τὸν γρόσιν
καὶ μύριαν ἀδελφὲ μου.

Σὲ ἀδελφὸν σοῦ φίλον τὸν ἀγάπα
ἀδελφὴ Μαρία Ζερίβα

24-5-1883

Ο Δημοσ. Ημν 24 Μαΐου 1883.

Αγαπητή μου καλοκαρδία Άννα

Εν Σμύρνη

Διά τήν σημερινήν κάρτα σου ἐπροξένησας μου χαράν μεγάλην καί βεβαιώ ὅτι χαίρω πάρα πολύ ἐκείνα καί κάθε φορά διέρχομαι πάλιν καί ἐχαρίσθην τήν ἐρώτησιν σου. Ἀφοῦ σε εὐχαριστῶ διά τήν ἐπιστολήν σου καί εὐχόμαι νά ἔχῃς τήν ὑγείαν σου καλήν καί τά ἐπιθυμούμενά σου πάντα.

Χθές μετά τοῦ ἑξαδέλφου καί Ἀλεξάνδρου ἐπήγαμεν διά περίπατον ἕως τό χωρίον Ἀνάβατα καί ἐπιστρέψαντες ἀφοῦ τόν ἀποχαιρετήσαμεν ἐπεράσαμεν τά τελευταῖα μέρη τῆς ἡμέρας μας μαζί μέχρι ἑσπέρας. Ἐκεῖ ἔφαγαν καί ἀρκετά ἀπολαυστικά γλυκίσματα ἐπιδόρπιον. Σήμερον δέ καί πάλιν ἐκαθήσαμεν ἕως τό ἑσπέρας. Τό δέ ἀγαπητόν μου ὄνομα σου ἐπιγραφές πάλιν τό ἔβαλε μεγαλοφώνως ἐπιμένων ἐγώ νά μή σταματήσω τό διήγημα.

Ἀπό καί τόν ἀγαπητόν μας Θόδωρε καί τήν Ἀννούλαν ἀσπαζόμεθα ὁμοίως, καί πάντες μετά τοῦ φίλου.

1883

Ἀπόφασις τῆς Σφυγμῆς, τοῦ Μεγάλου Κρίτου, ἐν Ἐγγενοῦδι ἐν

ἀδελφότητι

Ὁ Δεσπότης σας χαίρει

καὶ ἐπιβεβαιώνει σας τὴν τάξιν, καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἁγίας σας

τῆς Δεσποινίας τοῦ ἀπείρου καὶ μεγάλου ἀγάπης καὶ μακροθυμίας.

Καὶ Ὅλους καταπιάζομεν.

Ἐν ἀδελφότητι ἐν Χῷ

ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ Ὅλης τῆς Κύπρου Δημήτριος

Ἐν τῷ Βασιλικῷ ἡμῶν ἔτει ἑβδομηκοστῷ τετάρτῳ τῆς χαρᾶς μου.

Σμύρνη τῇ 30 Ὀκτώβριον 1883.

Ἀγαπητήν μου κυρία Μαρία

Εἰς Ὀδησσόν

Μεγάλην χαρὰν ἐδοκίμασα εἰς τὴν ἀξιο-
γάπητόν μου ἐπιστολήν σου, τὴν ὁποίαν ἀφ' ὅτου
καιροῦ ἀφῆκα ἀπηλπισμένος, νομίζω μάλιστα
ἔγινε καὶ ἐπειδὴ διὰ τί ἡ Μαρία νὰ μὴ μὲ
ἀγαπήσῃ, τί ἔχει ἄραγε, μπορεῖ νὰ μὴ
ὡς μὲ ἐμπιστεύθῃς, νομίζω ἐπιθυμοῦσα
ὅλ' αὐτὰ ἀπὸ τὸ στόμα σου ἐκεῖνο ἀπὸ τὴν ἀγγο-
γραφία μου. Τοιαῦτα ἔγραψα καλὰ τοῦτο, τὸ ἐπι-
στεύθης ὅτι ἤδη ὁ Δημήτριος μὲ ἔχει, ἔχει ἐπι-
θυμήσει τὴν Μαρίαν. ἐγὼ δὲ εἰς τὸ ἀπόκριμα
τοῦτο τοιοῦτον ἀπὸ χαρά.

Μὲ γράφεις ὅτι ἔχεις χρέος τοῦτον σὰν

εκατανόησαν αὐτὸ ἀδύνατον μὲ ἐγκόσμιον τὴν γνῶσιν ἀφοῦ διὰ τοῦτο Μαρία ἄγγελε νὰ γείνῃ ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ὁ ἀνθρώπινος βίος, ἐὰν εἶναι τοιοῦτος ἀφαιδὴς νὰ ὄψεται γνωρισθῶσιν.

Ναί ὑψίστε εἶναι χάρις ἐξ ἀδείας ἡ συνάντησις σου, Μαρία, ἄγγελε ἔχει ἐὰν δεῖξον ἀξιαγάπητον ὄψιν ἀρίστην τὴν κοινωνίαν τὴν τοῦτο μεῖζον γνῶθι, ἄγγελε ὅτι μὲ τὸν καιρὸν ἀποδοθῶ.